πολύ *ἐν Ζακύνθῳ!* Ἀλλ' ἐπιστεύθησαν ὑπὸ τῶν χωροφύλακων, καὶ ἐσύρθησαν εἰς τὸν σταυτόνα, ὅπου ἐκρατήθησαν ὀλίγας ἡμέρας. Τὰ κατερικὰ πράτα νὰ κλαίωνται πρὸ τῆς ὁρᾶς δεκάτης μ. μ. Ἐν χωρίῳ Γιαννάτι, καρφωνόν τι ἐπὶ ἀνωτοῦ, κατὰ τοὺς χωροφύλακας, μετὰ τὴν 10. Ὁ χωροφύλακας εἰσῆλθε εἰς τὸ κατερικόν, ἄν εἶπον οἱ κλέπται, ἀλλ' ἀμέσως ἔδωκεν τὸν ἔρυθον, κτυπώντας καὶ ἄφνοντας τοὺς ἐκεῖ κεκυμένους. Καλοῦσι ἐκ γείτονος ἄφνγατα ἐκεῖ ὑπὸ σύμφορ. κατὰ πάσαν πιθανότητα, τοὺς ἀγροφύλακας. Ἐν κεφαλαίῳ τῆς Κερκυλίας, ἐβλάβη τοῦ Βουλευτοῦ τοῦ Βυζιῆρ καὶ Ἀντωνίου Ἰ. Βοῦλτσου. Ἀρέσας κυνικοὶ ἔγένετο εἰς τὸ οἴκημα ἑνὸς τῶν πλουσιωτέρων καγκλατζήδων τοῦ χωρίου Μαχμάρου Μ. Βασίλα. Ἐν τῷ χωρίῳ Κατσεσάρι, ἀγγελθεῖσαι χωρικὰς, ἀναγνώσας ἐπὶ τοῦγου τινὸς ἐπιτροπῆς, ἀνέγραψε εἰς τὸν σταυβμόγνον, ὅτι ἐκεῖ εὑρίσκεται γεγραμμένον «ζήτω ὁ Λαμβέλιος!» Ἔστω ἡ Δημοκρατία! Κάτω ἡ Γιουγγιαν! Ὑπογεγραμένον δ' ἔφαίνετο τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Δημάρχου, ἀνάκοντος εἰς τὸν μερίδα τοῦ Λαμβέλιου. Ὁ Βουλευτὴς, εἰδοποιηθεὶς, ἐστοῦδαξε ἄκοκκα χωροφύλακας ἐφ' ἁμάξης, κάτοῦ δ' ἔφερεν τὸν τοιοῦτον πάλαν του. Ἐν, σπουδαιότατι, ἐρρίφθε κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐκλογῶν, ἀντὶ τοῦ ζήτω τοῦ «Ἀξιωματικοῦ, καὶ ἐν ἔκτοτε φέρει. Ὀκκας ἐπιμρμὴ τοιοῦτον εἶδος ἐκστρατείας, ἴσως διὰ νὰ ἀκίζε καὶ διὰ τοῦ σεμείου τούτου, ἀτὶ ἀποβλέπει τὸν γαμπρόν τοῦ Ἀξιωματικοῦ τοῦ Βασιλίκου Γεωργίου καὶ ἀνακοιβάνει ἐκείνον τὸν Ζωπίτε Τούρκον κατὰ τὰ παρίγκια τῆς Ζιάγκας. Ἀγνοῦ ἰσπιάρ δὲ διαβλέφε ἐκθέσεις ὁ κυβερνήτης οὗτος τοῦτο μόνον ὁρῶν ὅπου ἄπερ ἄλλας δεν ἐγγνόμαν, διότι στρατόχρις, ὡς ὁ Βουλευτὴς, δὲν πιστεύω νὰ καταδόσῃ εἰς μακρὰ, ὅτι ἡ ἐκστρατεία ἐπέλθῃ, ὁρμοῦσα ἀπρόλεος δεξιόνεως ὁρκίας, ἀρνθοπλοῖαι πάτμας, γῆπας καὶ ὅτι ἄλλο ζᾶπιστικὸ ὁ Κόρινος. Ἀρίστοῦ ἄμως τὸν προνοητὴν πας ἐπὶ τοῦ ἐπομένου γεγονότος, ὅτου, ἄμως φοβοῦμαι, θὰ ἔχῃ θλιβερὰ ἀποτελέσματα ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

«Ἡ ἀγροτικὴ ἠθικοτικία ἔμεινε πάντοτε σεβαστὴ ἐν Ζακύνθῳ. Ὀλβέστατε, οὕτε κατὰ τὴν ἀπυρρόβα ἐποχὴν τῶν 1800-1803, ὅτε ἄλα τὰς κατὰ κάτοθι πάντοτε, ὡς σήμερον, κάτεῖτο ὑπὸ ἄλλας φυρρὰς κίτας, ἡ Ἑπτάνησος ἀπεῖθε ὅλας τὰς κατεστροφὰς ἀμφιλίου πολέμου, ὅτε εἰς τὰς ἄλλας Ἰονίους νησοὺς ἀγροτικαὶ ὀλκαὶ, ἐλευθερίαι, ὑποστατικὰ, ἐλαιόκοιμ, κατεστράφησαν, εἴτε διὰ τὸ πυρὶ εἴτε διὰ τὸ πέλεκυν, νῦν κατὰ τὴν ἑπαχὴν ἐκείνον, λέγουν, ἡ Ζάκυνθος εἶδε καταστροφὰς τὴν ἀγροτικὴν ἠθικοτικὴν, χάριν πολιτικῶν ἢ ἀρσενικῶν ἀντεκδικήσεων. Τὸ φαινόμενο τοῦτο κακοῦργεται, τὸ διακαλοῦν τὴν πρωτότυπον βάσιν τῆς ἀπαξίας πάσης κοινωνίας, ἔθεις δὲ χαιρτικὸν, ἀτιφέγεται ἔδε εἰς Ζάκυνθον, ὑπὸ τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἐκφτυκὸν τοῦ Βοεθοῦν καὶ Ἀντζλίου, πρὸς ἐπεκόνου τὴ τκίμις καὶ τὴς ἐτυχῆς, καὶ ἐξεφράλοντο τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἠθικῶν, ὑπὸ τοὺς ἐὐτυχεῖς κιανοὺς τοῦ Βουλτσου, τοῦ Σκιμπᾶ καὶ τοῦ Βοεθοῦν. Ὁ ἀθλιος τοῦ δημάρχου Νικηθίου Νεγρέα, ἀντιπροβαρδιανοῦ, συνοδευόμενος ὑπὸ 25 ἢ 30 ὁνόπλων, ἀπόκειμαι σταυροδρομίαν εἰκοσι περίπου ἀξιωμάτων, μετὰ τὸν ἐν αὐτῷ δύκφόμον δένδρον, ἀνάκοκκον εἰς τοὺς ἀντιπάλους τοῦ Δημάρχου λυμβόρδιακοὺς ἀθλίους Μπαλλάζαν κ'ὴ, κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ὁ ἀήμαγος, ἔνα παχυπαθῆσα νὰ ὑφίσκοι, ἔβεμε καὶ ἐκκοκοτίσε ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ ἀγρέλα τοῦ ὑποτὸν τοῦ ἀγκλίκαστος παγκυρὸν ἀγχωνεστὸν ἐνέπτωσεν εἰς πάντας, ὅσοις ἔχοντα τὰς χρόνας πολίτεν, δυνάμενον νὰ σκεφθῇ, ὅπῶν ἔσονται τὰ ἀποτελέσματα, ἂν οἱ μαθητοὶ τοῦ Βοεθοῦν ἦσαν μικτέλ. Κύριμβῆν, καὶ πρέπει νὰ εἴρηθῇ πᾶς ἡ ἀγανὰν τὸν τόπον τοῦ, τὸ ποῖον νὰ μὴ σωθῇ. Ἀλλ' ἀνιοῦν τὴς κατεστραμένες σταφιδοφυτείες τῶν Μπαλλαζήσιον ἀνοῦσιεν ἀπαίσιος θάκτυλος, δίκαιον ἐκστοτεῖον καὶ γιαλλᾶς ἀξιωμάτων σταφιδεμπορικῶν, αἵτινες, πολὺ τὸ δίκον κὰι τὴν φιλοξένον, ἔχουσιν ἤδη νὰ προγκαλῶῦν καὶ ἀπὸ τὴν πλεκκν, ὃν ἔνοῆς αὐτὲς μόνον ἔβε κατὰ πρώτον φορὰν νὰ αἰσθανθῇ ἐκεῖ τὴν τοῦ καὶ τὴν ἐγκῆν.

«Τὸν παρελθόντων Τετράδιν, 24 φθινοντος, ἀπέβη εἰς Ἀθήνας, διὰ τοῦ κατ' ἐξοχὴν τοῦ κορυφαιοῦ Κόλπου, ὁ πιστὸς τῆς λόγχης. Ὁ Κ. Βοῦλτσος, στρφεὶς κατὰ τὸν ἀπόβαθμον πρὸς τοὺς συνοδεύοντας αὐτὸν, τοὺς ἀπήγγειλε τὸν ἐκφωνοῦ λόγον, ὃν σημαντφρὰν κατιοῦβτων καὶ τρέχουσι ὀλκλάρων:

«Γιὰ τώρα τί νὰ σᾶς πῶ,» εἶπε, «δὲν ἔχουμε νὰ ποῦμε κάτοιονα, [*ξεφεύγει*] γιατί τίποτα δὲν ἔγίνεκε. Ἔσα τοῦ ἐνὰ χρόνοκαὶ ἀρτῆλε τὴ θεὸ κάτι νὰ γένῃ, καὶ ἔντος κάτι ἐδὰ πῶμε.» [*Ἐπευφημεῖ τὸν ἤρωτα καὶ ἐφιλεῖται εἰς τὴν λίμβον*].

«Προσπαθήσατε νὰ πλουσιάσετε καὶ νὰ συφφαλίσετε μὲ τοὺς φωστῆρας τούτους. Μὴ ζητάτετε ἀπὸ κανένα τὴν γνώμην, διότι γράμματα δὲν ἔμαθον' ἀλλὰ προσπαθήσατε νὰ τοὺς πλουσιάσετε καὶ νὰ τοὺς γνωρίσετε, διὰ νὰ γνωρίσετε τί ἔχουσι τὸ Ἔθνος ἀπὸ τὴς ἀγροτικὴς αὐτοῦ τοῦ κατεχομένου λαοῦ τῆς Ζακύνθου, ὁ ὁποῖος δὲν ἠξίωσε ποτὲ νὰ σᾶς στείλῃ τοιοῦτον εἶδος ἀντιπροσωπείας, καὶ νὰ παύσετε κατακρίνοντες τὴν Κυβέρνησιν, ἕτως μετεχειρίσθη οὗς εἶδε αὐτοὺς τῷ ὄντι, ἔσεις εἰς τὸ σύμπαν τοῦ κόσμου κατεῦθυνε τὸν ἐλλόγιον Βουλευτὴν μὲ ἐπιπλα, τόσον πολύτιμα.

«Τὴς σὲς πρόσφυγάδι, ὁ ἀκέραιος ἀνακτὴς Κ. Μετσόπουλος, καὶ ὁ ἑπίτης ἀκέραιος ἀντιπαστρέτκος Χατζηλάκας φαστεθεῖσαν, ἴσε, εἰ δυνατὸν, σταβλοῦῦ ἢ ἄλα νὰ ἐλλογιὰ καὶ κουμφύματα πρεβεύοντα ἀνάκρισις. Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Κ. Μετσοπούλου διωρίσθη ὁ Κ. Φανσόπουλος. Ἀλλὰ πῶς ἡ κυνὴν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας μετεπέμψε εἰς Λεύκασιν, ἕνα σταυρῆτ. ἐὰς διαβεβαιοῦνται οἱ ἐδὰ λεοφῶοι, ὅτοτι δὲν ἀκούβεγνε τὸν ἀστυφύλακα, ὡς ἐν Ἀθήναις τὸ ἀπέγνεκν. Ἀνεὶ τοῦ Κ. Φανσοπούλου, διωρίσθη καὶ ἔγδοκε εἰς Ζάκυνθον ὁ Κ. Σταμίρης Ἠνωκέκαι οἱ περὶ κόσμῳ κυριτοκοὶ ὁ Λεοφῶο. Ἠοῦν ὅμως, τὰ πρεσβεύματα τοῦ Κ. Σταμίρη ἐνθουμῶγκνα, πασιθαρμεν, ὅτι ἔδν δὰς κάμῃ κὰν ἀπόκαθῆμαν τὸ κενόν, ὅπῳ πᾶμ' ἠμὶν κατέλιπε ὁ Κ. Μετσόπουλος.

«Ἤτοι, ὅτε ὁ Κ. Λεφόξης ἀπὸ τὸν εἰς τὴν Κέρκυραν, ἐβεῖλοσε, ἀλλὰ ἡ φίλοι τοῦ ἐν μεταχειρίσεσι ὁὶ ὀγκοκ τοῦ τὰ Δικαστήρια: Ποτὲ μετεῖδοε Δικαστὰ, ὅτοτι ἐβλάσσον νὰ ἐκπαρφοῦσι τὸ λαθέκν τοῦ: Ἤτοι εἶδος τοῦ Κ. Λεφόξη, ἔβλεπε ἀγροσίας ἀκεστοῦ, ὁ ποῖος ἐπὶ Λεφόξῃ ἐπετρόπε εἰς τοὺς Νοκοφυλακκὰς νὰ προφλάσοι δικαστὰς. Ἐκεῖνα ἔγεννοῦν καὶ γίνονται σήμερον, ὅτε οἱ κλοὶ ἀκὰ τὴς λόγχς καὶ ἀκὰ τὴς περιφερείας κρατοῦν.»

Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, περὶ τὴς ἐκπομπείας τῶν ἐκλογικῶν κτυπίων τῆς Μονῆς Πετράλης, ὁν ἔγκυρος εἰς τὴν δημοσιότητα τὸ *Ἑθνικὸν Πνεῦμα*, ἀρθέντων μὲν ἐξέτασιν. Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ὅλης φράσεως τοῦ περὶ αὐτῆς Διαφόρου τοῦ προηγουμένου φύλλου ἔφαίνετο ὅτοτοτ νὰ ὑπεκνοεῖῃ, ὅτι καὶ κατὰ τὸν Κ. Φανσόπουλο ἐκφγνθῆν ἀκκαρτὶς σκοπιοῦφ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀλήθεια. Ἐὰν ἐξέτασιν ἐκ τινος ἀπὸ 28 Ἰουλίου ἐ. ἐ. ἐγγράφου τοῦ Ἐξαρτετλείου τῶν Ἐρεπῶν, ἐπὶ τοῦ ἐμπιστεύτου, ἀναβλεφὲν ὁ Δεκαρτελάρχης κύτος ἀνάγκτα ἢ ἐνεργεῖ κατὰ τὸν Κ. Φανσόπουλον πολιτικὴν ἀνάκρισιν, περὶ τῆς ὁποίας ἐὰ λόγος ὑπαθέσεως τῆς ἀπὸ πλαστογραφίας ἐκπαστέσεως τῶν μνεστερικῶν τριπίδων τῆς Μονῆς Πετράλης. Φαίνεται ἐκ τούτου, ὅτι ἡ ἀνάκρισις ἐνεργεῖται μόνον κατὰ τοῦ Κ. Κορομάντζου, διότι αὐτὸς, ὡς ἐκ τῆς θέσεως του, εἶδοκατο νὰ κατεγραφθῇ ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν, ὡς ἡ δ. Κ. Φανσόπουλος, ὡς ἐκ τῆς θέσεως του τὰ ἐκφρόστοκα. Ἀφὲ ἄτοφον κατεγραφθεὶς ἐπὶ τοῦτον. Τὴν εἴξεγκιν αὐτὴν θεωρῶμεν τοσοῦτον μᾶλλον ἐπιπλλοκωνὴν ἐφὸν, ὅσον πρόκειται, ἀναγκαστικῶς ἐὰ ἐξεταστῶ ἐὰ ἀνάκρισιν ἐὰ πρόσωπα, ἀν θέγνωσι τὴν τιμὴν αἱ ἀπόκαλοὶ ὁμοῦ. Εἰς τὴν Δικαιοσύνην ἀπόκειται ἡ περαιτέρω ἐνέργεια, θέλομεν δ' ἐπιμελῶῦθῆ ν' ἀνακοινώσωμεν τὰ συμπεράσματα, εἰς ἃ κύτα θὰ κατάλῃς.

Τὸ μονογενὲς τέκνον τοῦ ποιητοῦ Ἀχιλλέως Παράσχου *Μιρέλλας* ἀπεῦσιασε τὴν ὀδοφκὴν κάτοκε, ὑποκπεῖα ἐγκαρκλικὴ νοσηλευτὴς εἰς τὸν κλοῦν τοῦ κεφοῦ ὁλοτεῦ τοῦτου, καὶ ἐν αὐτῷ τῷ πρώτῳ ἔλκοῖ τὸν παρέχοντος ἀγλοῦ μέλλοντος προσδοκίας, παρέστεκεν πολλοὶ ἐκ τῶν φίλων τῶν Ἀλέξαν Παράσχου, ἐλλόγοις ἀπόκλοντοι ὀγκστοῦ πικρεκνοῦ, καὶ ἐκ τῶν πικκκκτικῶν ἔργων τοκν, καὶ ἐκ τῶν πρὸς τοὺς φίλους αὐτῶν ἐλκκρκῶν τρόπων τοκν.

Τὸ Βοῦλευμα τῶν Πλημμελειοδικῶν.

[Συνέχεια. Ἴδε ἀρθ. 3,012 τοῦ Αἰῶνος].

«Καὶ ἀνὰ τὸν φόβον τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἀξιοκκτικῷ ἄρθρῳ, ὅθεν πτοεῖ τὸ Πολίτευμα, ἀλλ' πτοεῖσιν οἱ ἐκπτοηθοντοι τοῦ Ἔθνους, ὅθεν πτοεῖ τὸ Ἔθνος ἡ εἴδωλα πάσα τῆς κατεστάσεως τούτης ἀνάκα εἰς τοὺς παρόδοκ-ζοντας τὸν κοινοβουλευτικὸν ἀγῶν τοῦ στρατιωτικοῦ τῶν «Κυβερνήσεων ἐκ τῆς πλεονεξίας τῆς Βουλῆς, ἡ συγγραφὴς ἐνοεῖ τὸν Βασιλέα! Ἀπὸ αὐτὴ σχηματίζει, κατὰ τὴ Σύνταγμα, τὴς Κυβερνήσεις ἔστω καὶ ἐκ τῆς μονονόμφρας τῆς Βουλῆς. Ἠλὴν καὶ ἐκ τῶν φράσεων τούτων ἀφάλλας πρωκόπτει, ὅτι ἀκοντὶ κόρκος τὸν συγγραφέα εἶναι τὸν παρανομφκόκκον ἡ ἐπίθεσις εἰς τὸν Βασιλέκν, καὶ ν' ἀπαλλάξῃ τὴν εὐθύνον τῶν πρᾶξεων τῆς Κυβερνήσεις εἰς αὐτόν, ἵνα οὕτω διατηρῇ τὴ μόνος καὶ τὴν ἀγκκκκτοῦν τῶν ἀλλῶν καὶ αὐτῆς.

«Ἐπὶς τὸν εἰρκμένον φόβον τὸ ἀξιοκκτικὸν ἄρθρον πρόβαν καὶ τὰς ἀκολουθοῦν: «Μὴ τυχὸν πτοεῖ τὸ Ἔθνος ἐβεβαιοῦντες ἀπκνόκμεν, ὅτι τὸ Ἔθνος δὲν πτοεῖκ. Μετὰ τὰ σπαθάρκατα τοῦ 1862 τίθεται ἐκ νέου εἰς τὸ Ἔθνος τὸ δίλημμα τῆς ὑποταγῆς εἰς τὴν αὐθαιρεσίαν ἢ τὴς ἐπαναστάσεως. Εἶναι τὸ Ἔθνος κατεβλακκτόν, διότι δὲν πρόπει νὰ σπαρθῇ τὸ δεύτερον; τὸ δύνκται ὁ λαὸς κατ' αὐτῆς, ὡς ἀδν ἄλλο ἢ νὰ ἐπκναστατῆς. Ἀλλὰ τὸς ὁ δυνάμενος νὰ κατακαμφῇ ἐλλόγιν τὸν λαόν, διότι τὸν ἐπκνάστασιν δρκπρὶ τὸ ἔγκατον καταρχὴν καὶ πάν ὁ πρόλθῃ εἰς αὐτὸν, ἐζητεῖ νὰ ὕθῃ ἐξκνελλόμενκ ὅλκ τὰ πρκλκπτικὰ μέκκ; ὁ κἄθε ἄλλος, ἐὰν ἐπιχειρήσῃ νὰ ἀνατρέψῃ τὸ πρόλθῃ εἰς αὐτὸν, ἀλλὰ ἔγκκστκι τὸ κκκὸν καὶ ἐκεῖ πρέπει νὰ ζητηθῇ ἡ θρκπεία.»

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

[*Τηλεγραφήματα, Δηφθέντα, σήμερον*].

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30 Ἰουλίου (11 Αὐγουστου). *Λεβεντεῦον ἀγγελμα.* Ὁ στρατάρχης Βαζαὶν ἀθρκπεύεται, ἐκ τῆς ἐν τῇ νόσῳ τῆς Ἀγίας Μαργαρίτης τοῦλκκε τοῦ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31 Ἰουλίου (12 Αὐγουστου). Ἡ ἀρκπέτκνος τοῦ στρατάρχου Βαζαὶν παρέμεν ἐντόνωκν ἀσθένειαν, καὶ πκρ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πκρὰ τὴν Κυβέρνκσιν. Αὐτεκῆν κόστκρ ἀπὸ ὀλίγκν ἡμέρκν.

ΡΩΜΗ, 30 Ἰουλίου (11 Αὐγουστου). Ἐβέβεις ἐὰ Κκπρίκς ἀνεγγίλλοκν, ὅτι ὁ στρατκγὸς Γκριβάλδης νοσεῖ ἐπικινδύνως. Ἀφέκτκι, ὅτι κκὶ ἕτερκι ὀσκπτοὶ κκκκκβέβκκκν ἐν Βονκνία, ἐν Φλωρεντίᾳ καὶ ἐν Ἀγίᾳ Μαργαρίτᾳ τοῦλκκε τοῦ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31 Ἰουλίου (12 Αὐγουστου). Ἡ ἀρκπέτκνος τοῦ στρατάρχου Βαζαὶν παρέμεν ἐντόνωκν ἀσθένειαν, καὶ πκρ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ πκρὰ τὴν Κυβέρνκσιν. Αὐτεκῆν κόστκρ ἀπὸ ὀλίγκν ἡμέρκν.

ΡΩΜΗ, 30 Ἰουλίου (11 Αὐγουστου). Ἐβέβεις ἐὰ Κκπρίκς ἀνεγγίλλοκν, ὅτι ὁ στρατκγὸς Γκριβάλδης νοσεῖ ἐπικινδύνως. Ἀφέκτκι, ὅτι κκὶ ἕτερκι ὀσκπτοὶ κκκκκβέβκκκν ἐν Βονκνία, ἐν Φλωρεντίᾳ καὶ ἐν Ἀγίᾳ Μαργαρίτᾳ τοῦλκκε τοῦ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30 Ἰουλίου (11 Αὐγουστου). Ὁ κόμης Γκρκκκκκ ἐβέλκκκε τὸ ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν ὑπκρχόν τῆς Δκμοκρκτίκς τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλέκ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 31 Ἰουλίου (12 Αὐγουστου). Μετχὺν Ἀκμὲν ὑπουργὸς ὡρ. 63. Πετκτκκτκὶ, ὑπουργὸς ὡρ. 20. Τρκπέζκς Κωνσταντινουπόλεως 4,16. Πάγκε ὀθωμκνικὰ χρεωγράφκ 48,38.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ «ΑΙΩΝΟΣ».

ΑΡΙΘ. 3,011 ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. ΕΤΟΣ Λ

ΑΙΩΝ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Διὰ τοὺς ἔξω τῆς Ἑλλάνος Ἐπαρχιῶτας.

Ἐτήσιος	Δραχ. 30
Ἑξαμηνιαία	» 15
Τριμηνιαία	» 8

Τιμὴ καταγράφεται δ' ἑκάστου φύλλου Λεπ. 50

Ἐκδίδεται κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμπτην.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Τουρκίᾳ ἐνίσχυ.	Φράγ. 10
Ἐν Ἰταλίᾳ	» 14
Ἐν τῇ Ἀμερικῇ Ἑνώσεω	» 10
Ἐν τῇ Ἑλλάδι	Φράγ. 15
Διὰ τοὺς ἐν Ἀσίᾳ καὶ Ἰσπ. χώρᾳ ἐλλαδικὰ	» 5
Διὰ τοὺς ἐν Ῥωσσίᾳ καὶ ἴσω ἀνάλογα	» 15

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 5 Αὐγούστου 1874.—Ἀριθμ.

Ἀριθ. Πρωτ. 3729.

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ.

Γνωστοποιεῖ, ὅτι, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου καὶ τὴς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου τὰ μαθήματα τοῦ προσεχοῦς ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ἀρχονται, εἴθε ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Σεπτεμβρίου, αἱ δ' ἐγγραφαὶ τῶν φοιτητῶν, ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ Σεπτεμβρίου, λήγουσι ἀμετακλήτως τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ὥστε πᾶς ὁ προκείβων μετὰ τὴν ἡμέραν ταύτην οὔτε ἐγγράφεται οὔτε ἀποδείξεις λαμβάνει.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 3 Αὐγούστου 1874.

Ὁ Πρύτανις
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΜΑΚΑΣ.

Αἱ εἰδήσεις.

[*Τηλεγραφήματα, Δηφθέντα, ἀπὸ τῆς Παρασκευῆς, μέχρι τῆς χθές.*]

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 31 Ἰουλίου (12 Αὐγουστου). Ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία Μέλει ἀναγνωρίσει, συγχρόνως τῇ Ἀγγλίᾳ, τὴν Ἰσπανικὴ Δημοκρατίαν, ὑπὸ τὸν πρόσβαλον τοῦ στρατάρχου Σερράνο.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 1 (13) Αὐγούστου. Ἐγκυρωτέρας τινὲς ὑποσχέσεις δια τοῦ ἀστικοῦ τρόπου, ὅτι τὴν ἀβαπίστευον τοῦ Βαζαὶν ὑπεδοθήσεται οἱ ὑπαλλήλοι τῆς γαλλικῆς Κυβέρνησεως ἐφ' ὃ ἀπουσίαν τῶν εἰς ἄλλην εἰσαγωγὴν αὐτῶν.

ΜΑΣΣΑΛΙΑ, 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου). Ἀξιόριστον σκοπεῖται ὑπὸ ἀνωμάνων κομμουνάρδων, ἐπέλεπτο ὁ ἡ σολλάγις καὶ ἐτέρων.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ, 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου). Κατὰ ἔνα φήμην, ὁμοιοειδεῖσεν εἰς τινας ἐφημερίδας, ἡ πλειονοψηφία τῶν Δυνάμεων, τῶν συμμετεχουσῶν εἰς τὴν διάσκεψιν Σύνοδον, τὴν ἀντικῶν συνδιαλέγεται, συκφωνεῖται, ὅτι ἀμετακλήτου μόνον περὶ τοῦ Ζητήματος τῶν ἐν πολέμῳ αἰχμαλώτων.

ΣΠΑ (Βέλγιον), 31 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου). Ἡ σύζυγος τοῦ Βαζαὶν καὶ πλείστοι Βοναπαρτιστοὶ ἀφίκοντο εἰς τὸν ἐμπόριον τόπον. Ὁ Βαζαὶν αὐτὸς ἀφικνεῖται ἐντεῦθεν, κάτοιν ἢ μεθαύριον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 1 Ἰουλίου (12 Αὐγούστου). Ἡ Ἀγγλία ἐν ἀναγνωρίσῃ τὴν Ἰσπανικὴν Δημοκρατίαν, ὑπὸ τὸν στρατάρχον Σερράνο πραξικοπήσαντα.

ΜΑΔΡΙΤΗ, 1 (13) Αὐγούστου. Οἱ Καρλιστοὶ ἀπεκρούσθεσαν ἀφ' ἑλκος τὴς γραμμὴς τοῦ πυκνοῦ Ἔβρου, ἀφοῦ ὑπέστησαν ζημίας, ἐπεβεβαίωσε δὲ εἰς νέας ἀμύνεκας.

ΒΑΥΓΝΗΝΗ, 1 (13) Αὐγούστου. Ἡ ἰσπανικὴ Κυβέρνησις ἀπεκάλυψε πάσας τὰς ἀφιστάσας τῶν Καρλιστῶν. Ἔγ' ἔνας τῆς γραμμὴς τῶν πρὸς τὴν Ἰσπανικὴν πνοῦμα, αἱ γρεῖλαι Ἀρχαὶ ἐπέτειναν τὴν ἐπιτήρησιν των κατὰ τῶν Καρλιστῶν. Τῶν Καρλιστῶν οἱ τρόποι ἐσθαμοὶ πλέον εὐρίσκουσι ἀπολογεταί.

ΒΑΒΕΝΝΗ (Ἰταλία), 1 (13) Αὐγούστου. Κατὰ ἔνα φήμη, ἐπιτρεπόμενον ἐξ τῶν ἐν τῇ Ἑστίᾳ Ἀγγλίᾳ, ἡ Ἰταλία πόλεις ἐγένοντο πλέον ὅσοι συλλογές, κατεχρέθεσαν δ' ὑπὸ τὴς Ἀστυνομίας καὶ πολλὰ ἀοβόστα, πλὴν τοιμπαλεῖν.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 1 (13) Αὐγούστου. Ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἀφίκετο ἐντεῦθεν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 1 (13) Αὐγούστου. Μετχὺν Ἀκμὲν ὑπουργὸς ὡρ. 64. Πετκτκκτκὶ, ὑπουργὸς ὡρ. 20. Τρκπέζκς Κωνσταντινουπόλεως 4, 20. Πάγκε ὀθωμκνικὰ χρεωγράφκ, 48, 28.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 2 (10) Αὐγούστου. Μετχὺν Ἀκμὲν ὑπουργὸς ὡρ. 63. Πετκτκκτκὶ, ὑπουργὸς ὡρ. 20.

Ἐν Γαλλίᾳ, πρὸς ἀποτάσσεων ἀποδιδομένης τινὲς πληρεξουσίου ἐκ τοῦ νομοῦ Καλβάδος, ἀριστίνου τῆς Γαλλίας, πρωτεύουσαν δ' ἔχοντος τὴν Καὶν, ἔμελλε νὰ ἐκφωνῆθῃ, χθὲς, ἡ (16) Αὐγούστου, νὰ ἐκλογὴ. Ὁ ὑπόψηφιος ἐνέβοσεν, ἐὰ μὴ τῶν δυναστειῶν ἐλθῆς καὶ ἀποθοῦν εἰς τὴν Βασιλείαν, ὡς δεκαετὴν αὐτοῦ διατελέσας, ὡς νομάρχης ἐπὶ Ναπολέοντος, καὶ ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν τῶν ἐπὶ τῶν Ἑκατὸν Ἡμερῶν. Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Μακμαόνος ἐφίσατο ἀπαλλάξαι ὑπὸ τοῦ δυναστευτοῦ ὑπουργίου, ὃν ἀπεκρίθεσε δὲ τὴν πρὸς τὴν πρὸς τὴν δημοκρατικὴν ὑπουργὸν ἀποστροφὴν τοῦ. Ὁ δημοκρατικοὶ ὁρνοῦσι, ὅτι, μεθ' ὅλην τὴν κυβερνητικὴν κίνησιν, ἐπιτυχόν νὰ ἐκλεγῶσι τὸν ὑπουργὸν ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν τῶν τὸ ἐν τῷ